

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
- SECȚIILE UNITE -

DECIZIA Nr. III
din 31 martie 2003

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 455 din 26/06/2003

Sub președinția președintelui Curții Supreme de Justiție, **Paul Poniș** s-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, referitor la aplicarea dispozițiilor art. 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor.

Ministerul Public a fost reprezentat de **Steliana**, procuror general adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, care a susținut recursul în interesul legii astfel cum a fost formulat.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, introdus în această lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 și menținut prin Legea nr. 597/2002, instanțele judecătorești s-au pronunțat diferit.

Astfel, unele instanțe, fiind sesizate de executorii bancari ai băncilor aflate în lichidare cu cereri de încuviințare a executării silită, întemeiate pe dispozițiile art. 373¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, au considerat că aceste cereri sunt supuse taxei de timbru în condițiile prevăzute de Legea nr. 146/1997.

Pentru a se ajunge la această concluzie s-a apreciat că dispozițiile de scutire de taxe de timbru din art. 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998, astfel cum a fost modificată și completată inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 și apoi prin Legea nr. 597/2002, s-ar referi numai la acțiunile introduse de lichidatori, iar nu și la cererile executorilor bancari de investire a hotărârilor cu formulă executorie sau pentru încuviințarea executării silită.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că sunt scutite de taxe de timbru, în condițiile prevăzute de textul de lege menționat, și cererile de executare silită sau de investire cu formulă executorie a hotărârilor, formulate de executorii bancari ai băncilor aflate în lichidare.

Aceste din urmă instanțe au procedat corect.

Anterior introducerii art. 20¹ în Legea nr. 83/1998, această lege nu conținea nici o dispoziție referitoare la taxele de timbru aplicabile în cazul acțiunilor și cererilor formulate în cadrul procedurii falimentului băncilor.

Pentru astfel de situații erau deci aplicabile dispozițiile cu caracter general prevăzute în art. 6 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, astfel cum a fost completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999 și cum se prevede și prin Hotărârea Guvernului nr. 752 din 16 septembrie 1999, care se referă la "acțiuni, cereri și contestații introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului [...]".

Prin art. 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 și menținut prin Legea nr. 597 din 29 octombrie 2002, se prevede însă că "Acțiunile introduse de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi sunt scutite de taxe de timbru".

Pentru justa delimitare a sferei de aplicabilitate a acestei dispoziții, se impune a fi avute în vedere prevederile art. 10 lit. f) din Legea nr. 83/1998, în conținutul ce li s-a dat prin Legea nr. 597/2002, potrivit cărora "menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului" sunt incluse între atribuțiile principale ale lichidatorului.

Este de observat, de asemenea, că prin art. 10 lit. o) și p) din Legea nr. 83/1998, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 597/2002, se prevede că lichidatorului îi mai revin următoarele atribuții: "încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale", precum și "efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege".

Tot astfel este de reținut că legea menționată a mai stabilit, în cadrul art. 10 lit. d), că lichidatorul are și atribuția de a angaja personalul necesar în vederea lichidării, precum și de a conduce activitatea acestuia.

Or, cât timp personalul menționat, din care fac parte și executorii bancari ai băncilor aflate în faliment, lucrează la cererea și în numele lichidatorului, ca reprezentanți ai săi, pentru realizarea scopului de a încasa creanțele din averea băncii debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, acțiunile pe care ei le introduc în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor trebuie să se bucure de același regim de favoare ca și cele exercitate de către lichidatorul însuși și să fie scutite de taxe de timbru în conformitate cu art. 20¹ alin. 3 din aceeași lege.

A considera altfel ar însemna să se creeze o discriminare artificială în ceea ce privește regimul taxelor de timbru aplicabile acțiunilor introduse în temeiul Legii privind procedura falimentului băncilor, după cum acestea sunt exercitate de către lichidator sau de către persoanele împuternicite de acesta, ceea ce ar fi inadmisibil.

De altfel, din însăși formularea actualului articol 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998 rezultă că dispoziția de scutire de taxe de timbru privește toate acțiunile susceptibile a fi introduse de lichidator, deci și cele care, eventual, s-ar exercita în numele său de către persoanele împuternicite de acesta, cum sunt executorii bancari din cadrul băncilor aflate în faliment, evident în măsura în care prin ele se urmărește realizarea finalității acelei legi.

De același tratament favorabil, de scutire de taxe de timbru, se impune a beneficia și cererile ulterioare ale persoanelor împuternicite de lichidator, care sunt întemeiate pe dispozițiile art. 373¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, cum sunt cele privind investirea cu formulă executorie sau încuviințarea executării silită, precum și cele referitoare la aplicarea art. 22, 24 și 25 din Legea nr. 83/1998, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 597/2002.

O atare interpretare a dispozițiilor legale la care s-a făcut referire ar fi în spiritul prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările și completările ulterioare, prin care nu este reglementat nici un caz de exceptare de la beneficiul de scutire de taxe a acțiunilor introduse de lichidator. Mai mult, lipsirea persoanelor ce ar acționa în numele lichidatorului, care le-a împuternicit să lucreze în numele său, de aceleași scutiri de taxe de timbru ca și el ar lipsi de conținut actul de împuternicire dat în exercitarea atribuțiilor conferite prin art. 10 din Legea nr. 83/1998 și ar contraveni finalității acestei legi.

În consecință, în temeiul art. 26 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că acțiunile și cererile adresate instanței de lichidator sau de persoanele împuternicite de acesta în exercitarea atribuțiilor conferite prin art. 10 din Legea nr. 83/1998, inclusiv cererile ulterioare formulate în conformitate cu prevederile art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, în cadrul activității de executare silită și în aplicarea art. 22, 24 și 25 din aceeași lege, sunt scutite de taxe de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D E:

Admite recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 20¹ alin. 3 din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, stabilește:

Acțiunile și cererile adresate instanței de lichidator sau de persoanele împuternicite de acesta în exercitarea atribuțiilor conferite prin art. 10 din Legea nr. 83/1998, inclusiv cererile ulterioare formulate în conformitate cu prevederile art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, în cadrul activității de executare silită și în aplicarea art. 22, 24 și 25 din aceeași lege, sunt scutite de taxe de timbru.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE,
PAUL PĂRBEA

Prim-magistrat asistent,
Ioan Răileanu

